

Het bad is weg, maar het golft er nog steeds

Greenkeeper Paul Hogeboom over Golfclub Soestduinen

Een onderonsje in de schaduw van het clubhuis. Imme Schouten, bestuursvoorzitter van Golfvereniging Soestduinen, klampt greenkeeper Paul Hogeboom amicaal aan. "Toen ik vorige week met een paar vrienden een rondje heb gelopen, kwamen wij tot de conclusie dat jij zeker een cursus LSVDH moet hebben gevolgd." Als Hogeboom de letters van de cursusafkorting hardop herhaalt en zo tijd sprokkelt om te bedenken waar deze dan wel voor staan, komt Schouten zelf al met het antwoord. "Lullig Steken Van De Holes!" Hogeboom lacht en vertelt even later dat hij deze feedback van de golfers wel kan waarderen. "We hebben een negen holes par 3 baan, waarbij elke hole in een iets andere variant dubbel kan worden gespeeld om een volle 18 holes te lopen. Als je dan af

en toe de holes net iets anders steekt, creëer je steeds weer verrassingen en blijft het uitdagende karakter van de baan bewaard."

Zandverstuivingen

Golfclub Soestduinen is gelegen in de gelijknamige plaats, tussen twee zandverstuivingen in: de lange en de korte duinen. Een projectontwikkelaar kocht het gebied in 1990 van de gemeente en realiseerde op de plaats van het voormalige Soester Natuurbad aan de Van Weerden Poelmanweg het hotel Hilton Royal Parc Soestduinen, een golfbaan en appartementen. Hogeboom: "Het Soester Natuurbad was een van de grootste verwarmde buitenbaden van Europa. Netjes Beheer heeft het terrein van de gemeente overgenomen, de golfbaan aangelegd

Paul Hogeboom (46) werkte 27 jaar als drukker. Een faillissement van zijn werkgever dwong hem op zoek te gaan naar nieuw emplooi. Dat vond Hogeboom in de golfwereld. Nu is hij al tweeëneenhalf jaar verantwoordelijk voor de greenkeeping activiteiten van Golfclub Soestduinen. "Hoewel ik denk dat de toekomst van de hoofdgreenkeeper zich steeds meer achter de pc gaat afspelen, moet ik daar absoluut niet aan denken. Dat zie ik mezelf niet doen. Als je bijna drie decennia in drukhallen gewerkt hebt, vind je het heerlijk buiten te vertoeven. Dat neemt niemand me meer af."

Auteur: Niels Wiertz

en het hotel en de appartementen gerealiseerd. De drie componenten opereren overigens los van elkaar. De golfbaan, aangelegd door De Ridder Civiel- en Cultuurtechniek naar een ontwerp van architect Gerard Jol en de eerste vijf jaar onderhouden door De Enk (het huidige Heijmans Sport en Groen, red.), beslaat een gebied van 4,5 hectaren en omvat 4500 meter greens en 600 meter oefengreens. De kortste hole is 50 meter, de langste 111. We zijn wel eens met uitbreiding bezig geweest, maar dat loopt al tien jaar en heeft nog niets opgeleverd. De gemeente verleent geen medewerking en dan wordt het lastig."

“We hebben praktisch geen rough, kleine hoogteverschilletjes, wat bunkertjes en een waterpartij die twee keer genomen moet worden. Al met al is het een vriendelijke baan.”

Balletjes rapen

Voordat Paul Hogeboom fulltime in de golfbranche terechtkwam, werkte hij 27 jaar in de graficiemidewereld. Een onverwachte wending zorgde voor de opmerkelijke carrièremove. Hogeboom: “Ik heb gewerkt bij Atlas, BDU en Surplus. Bij dat laatste bedrijf werden mijn collega’s en ik van de ene op de andere dag geconfronteerd met een nieuw slot op de deur. Een faillissement. We hadden wel door dat er iets gaande was, maar dat de sleutel opeens niet meer paste, kwam koud op ons dak. Het ging toen slecht met de grafische wereld en nieuw werk in die branche zat er niet in voor mij. Ik heb acht maanden thuisgezeten en her en der een beetje geklust. Ook op de golfbaan, waar ik balletjes raapte en de greens maaide. Toen tweeënehalf jaar geleden de toenmalige hoofdgreenkeeper weg ging, heb ik zijn plaats

overgenomen. Thor Stulemeijer, de hoofdgreenkeeper van de Hoge Klei, en ik hebben het daarna samen opgepakt. Thor hield de boel in de gaten en zei mij meestal wat er moest gebeuren. Ook hebben we samen een onderhoud- en een bemestingschema opgesteld. Op dit moment brengt hij wekelijks advies uit aan mij. We gaan bij elkaar op de baan langs, praten elkaar bij en wisselen kennis uit. Voor de uitvoering van de werkzaamheden sta ik er alleen voor. Slechts bij grote werkzaamheden zoals holleprikken krijg ik hulp, onder andere met propjes ruimen.”

Ideale kruiwagen

De liefde voor golf en greenkeeping is er de afgelopen vijf jaar langzaam ingeslopen bij Hogeboom. Zijn vrouw Jenny, die als administratief medewerkster werkzaam is bij Golfclub Soestduinen, heeft hem een keer met vijf vrienden ingeschreven voor een clinic. Toen de greenkeeperproblematiek zich voordeed, bleek zij tevens een ideale kruiwagen in de positieve zin van dat woord. “Jazeker”, grijnst Hogeboom. “Mijn vrouw is er verantwoordelijk voor dat ik hier werkzaam ben. Klussen heeft mij altijd getrokken. Als drukker werkte ik veel in ploegendienst. Daardoor had ik vreselijk veel vrije tijd, die ik besteedde aan mijn tuintje, het vellen van bomen, bestraten en werken op de golfbaan. Tegenwoordig ben ik vijf, zes en soms wel zeven dagen in de week actief op de golfbaan. Het werken neemt veel tijd in beslag, waardoor ik minder uren in het golfen zelf kan steken.

Ik moet eerlijk bekennen dat golf ook nog niet helemaal mijn sport is. Ik heb altijd gevoetbald, getennist en gesquasht. Dat trok mij meer dan golf, en nog steeds zou ik liever willen voetballen. Alleen met drie kinderen thuis kun je het niet maken iedere zondag weg te zijn voor het voetbal. Daarbij hebben enkele vrienden van mij problemen met hun gewrichten, waardoor zij ook niet meer actief kunnen ballen. Dan is golf wel een uitkomst; je loopt lekker een stukje en bent bovenal buiten in de weer.”

Studieverplichtingen

Bezig zijn in de buitenlucht. Hét voorrecht van een greenkeeper is zeer aan Paul Hogeboom besteed. De aanwakkerende discussie over de toekomst van het (hoofd)greenkeervak volgt hij met belangstelling. Hogeboom: “Hoewel ik denk dat de toekomst van de hoofdgreenkeeper zich steeds meer achter de pc gaat afspelen, moet ik daar absoluut niet aan denken. Dat zie ik mezelf niet doen. Als je bijna drie decennia in drukhallen gewerkt hebt, vind je het heerlijk buiten te vertoeven. Dat neemt niemand me meer af.” Hogeboom slaagde twee jaar geleden voor zijn greenkeepercursus bij HAS/Kennis Transfer, te zijner tijd wil hij er ook zijn opleiding tot hoofdgreenkeeper volgen. Hogeboom: “Ik heb tijdens de cursus zeker zaken geleerd die een meerwaarde hebben bij de uitvoering van mijn vak. Vooral de verdieping in onderwerpen was interessant. Ik ben wel van mening dat sommige colleges te veel werden gedomineerd door een soort van

langs en kreeg het college mijns inziens te veel commerciële trekjes. Dat neemt niet weg dat ik de opleiding tot hoofdgreenkeeper ook wil gaan volgen. Het gros vindt in de wintermaanden plaats. Dan heb je er ook meer tijd voor, want door alle studieverplichtingen mis je toch snel weer een dagje.”

“Als ik soms van vertegenwoordigers hoor hoe het op andere golfbanen gesteld is met het gras, mag ik mij hier gelukkig prijzen.”

Overlegmomenten

Paul Hogeboom maakt weken van 50 tot 60 uur. Zeker in de zomer zijn deze uren eerder regel dan uitzondering. Als er zich dan ook nog perioden met veel wedstrijden en/of toernooien voordoen, is zijn aanwezigheid zeven dagen in de week gegarandeerd. Wanneer de werkzaamheden op de baan zelf gedaan zijn, trekt Hogeboom zich terug in het greenkeeperverblijf achter het clubhuis. Dat is opgedeeld in drie grote delen voor de materialen en een klein hok dat gedomineerd wordt door een computer en paperassen. De omvang van Hogebooms ‘werk-kamer’ nodigt niet uit tot een lang verblijf, wat helemaal in de stijl is van zijn opvatting dat een greenkeeper voornamelijk op de baan te vinden moet zijn en dat de klusjes waarbij de pc nodig is tot een minimum beperkt moeten blijven. Met beheerder Bert Schoenmaker, diens schoonzoon én golfpro Andrew Hastie, baancommissaris Joost Rietveld van Netjes Beheer en zijn collega Thor Stulemeijer overlegt Hogeboom regelmatig over de zaken die moeten gebeuren. Hogeboom: “We kennen geen van te voren geplande overlegmomenten, maar spreken er elkaar gewoon op aan. Soms gebeurt dat terwijl we een gezamenlijk rondje lopen over de baan. Ik houd mijn kennis up to date door de samenwerking met Thor. Magazines als Groen & Golf, Tuin- en Parktechniek en Greenkeeper helpen mij ook. Vooral de vaktechnische rubrieken in laatstgenoemd blad bieden ondersteuning bij de uitvoering van mijn werkzaamheden. Ik vind het wel spijtig dat ik niet de tijd heb bij collega-greenkeepers langs te gaan en kennis op te doen. Hoe pakken zij bepaalde zaken aan? Hoe lossen zij bepaalde problemen op? Daarvoor zou

je eigenlijk meer mogelijkheden moeten hebben. Nu is het vooral kennisuitwisseling met mensen en leveranciers die hier op bezoek komen.”

Meer park dan bos

Golfclub Soestduinen kenmerkt zich door een mooie parkbosbaan. Met de nadruk op park, getuige de appartementen die de baan aan de tegenover het bos gelegen zijde omzomen. Bouwvakkers leggen ten tijde van het interview de laatste hand aan de twee jongste bouwsels. Het werkrumboer orkestreert met dampende jumpstyle beats uit een meegenomen gettoblast, waardoor de vertrouwde stilte van de golfbaan tijdelijk niet te horen is. Hoewel de rust op langere termijn zal wederkeren, werkt de nabijheid van de appartementen soms problemen in de hand. Hogeboom: “Je moet rekening houden met elkaar. Het liefste zou ik zo vroeg mogelijk beginnen met mijn werkzaamheden, maar je moet ook de nachtrust van de omwonenden respecteren. Ik ben gelukkig eigen baas en kan mijn tijd zelf indelen. Dan zorg je dat je eerst de stukken onder handen neemt die verder van de appartementen afliggen. Doordat die zo dicht op de golfbaan gebouwd zijn, wil het wel eens voorkomen dat een balletje door de ramen gaat. Dat is iets waar de golfer grotendeels zelf op moet letten. Die schade valt onder zijn WA-verzekering; als vereniging zijn we daarvoor niet aansprakelijk, maar het is natuurlijk niet prettig op die manier overlast te veroorzaken. We hebben een net gespannen, dat weliswaar balletjes tegenhoudt, maar we waarschuwen de golfers toch meermaals dat zij zelf te allen tijde verantwoordelijk zijn voor hun golfspel en mogelijke negatieve zaken die daaruit voortvloeien. Door die appartementen hebben we op sommige holes lengte moeten inleveren. Daarvoor in de plaats zijn er wel nieuwe tees gekomen en enkele holes

De omvang van Hogebooms ‘werkkamer’ nodigt niet uit tot een lang verblijf, wat helemaal in de stijl is van zijn opvatting dat een greenkeeper voornamelijk op de baan te vinden moet zijn.

leuker gemaakt. We hebben praktisch geen rough, kleine hoogteverschilletjes, wat bunker-tjes en een waterpartij die twee keer genomen moet worden. Al met al is het een vriendelijke baan. Een leuke anekdote over die waterpartij is overigens het verhaal van die golfer die meer aandacht had voor een aalscholver dan voor het bruggetje over het water. Zijn wiel raakte erachter en hij uit balans, waarna hij met clubs en al in de vijver tuimelde. Ik heb hem toen op het droge geholpen en samen met hem de clubs uit de vijver staan vissen. En hij daarna gewoon **zeiknat** doorspelen; de temperatuur ontsleeg weliswaar de dertig graden, maar toch. **We hebben betaald én we zullen ook spelen**, zo’n type was het.”

Onderhoud

Waar de appartementen dan wel eens tot lichte problemen leiden, heeft Paul Hogeboom geen kind aan het onderhoud van de baan zelf. Hogeboom: “Als ik soms van vertegenwoordigers hoor hoe het op andere golfbanen gesteld is met het gras, mag ik mij hier gelukkig prijzen. Ik heb wel eens kleine plekjes dollar spot, maar veel stelt dat niet voor. We hebben geen drainage, de baan is helemaal op zandgrond gebouwd; zelfs in de stromende regen kan ik blijven maaien. Qua berekening hebben we gekozen voor een driepunt opstelling van Toro. Ik werk volgens een onderhoudschema, maar daarbij blijf ik natuurlijk afhankelijk van het weer. Omdat ik alles in mijn eentje doe, blijven sommige werkzaamheden iets langer liggen. Bij het baanonderhoud is het van

Machinelijst

E plex II Ransomes	greenmaaier
Hand Toro Flex 21	greenmaaier
D160 Ransomes	tee en voorgreenmaaier
Kubota G18 met maaidek	rough en semi-rough
Kubota 1750	
Turftruck Gushman	bezander en slitter
Vertidrain 7007	
Hardi spuit 120 ltr.	
Scotts	strooier
Robin	bosmaaier
Robin	rugblazer
Billy goat	bladblazer
Flymo	
Stihl	kettingzaag

ziet wat er gedaan moet worden. Het is eigenlijk een continu proces van bijschaven dat ervoor moet zorgen dat de baan in optimale conditie blijft.” Globaal ziet zijn werkschema er als volgt uit:

1. Maaien greens: vier tot vijf keer per week;
2. Maaien voorgreens en tees: drie keer per week;
3. Maaien (semi)rough: een keer per week;
4. Divits herstellen: drie keer per week;
5. Holes steken: drie keer per week;
6. Bunkers harken: twee keer per week.

Als er wedstrijden op Golfclub Soestduinen plaatsvinden, maait Hogeboom de greens elke dag en een weekje voor het evenement ook verticaal en cross. Hogeboom: “We zitten nu op 4,5 millimeter en bij wedstrijden probeer ik soms nog iets lager te gaan zitten. Vorig jaar zaten we onder de 4 millimeter. Toen heeft het gras toch wel een knauwtje gekregen; het was iets te droog en leidde tot stress. Maar dat zag je pas een week erna. Tijdens het holbeluchten met 8mm pennen zaai ik nu door met twee verschillende soorten struisgras. Voorheen gebruikte ik een combinatie van roodzwenk en struis, maar dat roodzwenk heb ik laten varen. Ik ben nu overgegaan naar twee soorten struis.”

Toekomst

Wie Paul Hogeboom over zijn greenkeepervak hoort praten, proeft veel toewijding in zijn woorden. Enige kritische kanttekeningen horen daar ook bij. Hogeboom: “We hebben op dit moment

400 leden en kunnen nog uitbreiden naar een maximum van 500. Verder spelen er greenfee spelers op Soestduinen. Door de kleine omvang van de baan heb je een goed contact met de golfers. Je kent iedereen en dat scheidt een band. Maar vaak moet je wel nog kleine dingen aan-

scherpen, zoals het repareren van de pitchmarks. Of je moet golfers er weer op attenderen dat ze niet met de trolley over een green gaan. Soms gaat het zover dat je her en der kettinkjes moet hangen om bepaalde stukken af te sluiten. Je maant golfers ook wel eens persoonlijk, maar de volgende dag zie je dat ze die waarschuwing weer in de wind slaan en bepaalde dingen toch doen. Dat is jammer, maar het hoort er tegenwoordig blijkbaar allemaal bij.”

“Sommige colleges werden te veel gedomineerd door een soort van reclamegebeuren. Dan kwam er weer iemand van een bepaalde fabrikant of leverancier langs en kreeg het college te veel commerciële trekjes.”

